

[Arbejdsministeren]

ret til at gøre en indsats på arbejdsmiljøområdet.

Roulunds Fabriker blev nævnt konkret. Roulund og arbejdstilsynet er nu gået i gang med en plan, hvor man prøver på, om man kan lave en ordning å la den, man har på Dansk Eternit-Fabrik i Ålborg, hvor man aftrapper anvendelsen af asbest, så det bliver tidsbegrænset. Jeg må sige, efter at jeg har haft et møde med Roulunds ledelse, at jeg kun har mødt en positiv holdning fra Roulunds side. Jeg synes, det er forkert på denne baggrund at rette en så voldsom kritik mod en dansk erhvervsvirksomhed. Jeg mener ikke, den er rigtig.

Fru Elisabeth Bruun Olesen var også inde på BST og sagde, at det fungerer godt nogle steder – det synes jeg da er udmærket – men at hele strukturen skal laves om, således at det er arbejderne alene, der kører BST. Jeg har ikke rigtig fantasi til at forestille mig, hvordan det skulle komme til at køre i praksis. Jeg er ikke sikker på, at det er det resultat, vi når frem til, når vi har vurderet midtvejsrapportens indhold.

Hr. Maisted var inde på nogle betragtninger, jeg kan tilslutte mig. Hr. Maisted sagde som konklusion, at det, det drejer sig om, er at få en positiv udvikling på arbejdsmiljøområdet, men også en økonomisk velafbalanceret vurdering.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil godt sige tak til ordførerne, der har været oppe for at sige nogle ting om den redegørelse, vi har bedt om. Jeg vil også godt sige tak til ministeren, fordi hun, så vidt jeg opfatter det, er betydelig mere positiv i dag, end ministeren var, dengang hun var ordfører for de konservative.

Ministeren vil selvfølgelig ikke sige noget om, hvor mange flere der skal ansættes, og hvor mange flere penge man skal bruge, og hun siger, at det jo ikke er sikkert, at det bliver bedre, fordi man bruger mange penge eller ansætter flere folk. Det er da fuldstændig rigtigt. Alle taler om forebyggelse, og det ville være rart, om man havde en mere langsigtet planlægning på dette område. Som hr. Bo Kristensen sagde: der er afsat 10 mill. kr. mere, men hvad koster en invalideret arbejder? Hvad koster en hjerneskadet arbejder? Ja, for dem, der mener, at det koster noget

med 1 mill. kr. pr. arbejder, hvis man kan regne den slags ting ud i penge, når man tager familien med, er det jo ikke ret meget, der er afsat. Den slags ting kan man selvfølgelig ikke sætte priser på. Det er rigtigt, at der er en masse bureaukrati – det startede jeg også med at sige – inden for dette enorme område. Alle, der sætter sig ordentligt ind i det, ved, at det er et enormt område, og at det er bureaukratisk.

Når jeg siger, at BST er gået i stå, så er det, fordi jeg har læst i Metal og andre fagblade, at det mener fagbevægelsen. Derfor skal man være meget opmærksom på disse ting. Den måde, man kan lave branchegrupper på, viser, hvordan man kan undgå besøg på sin virksomhed. Hvis f.eks. en virksomhed i Kalundborg inden for en speciel branche ikke vil tilmelde sig BST, tilmelder man sig et andet sted, fordi der er nogle steder, hvor det er billigere. Det kan man f.eks. gøre i Herning, og jeg vil garantere for, at eftersom det tager 4 timer at komme fra Herning til Kalundborg, bliver den virksomhed aldrig besøgt af BST. Det er sådan nogle smutveje, der skal stoppes, og det er derfor især BST, der skal ses på.

Det siges af folk, der er ansat i BST, at det, meget af tiden går med for øjeblikket, er at finde ud af, hvem der ikke betaler sit bidrag til bedriftssundhedstjenesten. Så skal man ud og prøve på at kræve penge ind, og alle ved, at det tager et par år eller sådan noget. Derfor går man ikke ud på en virksomhed, hvis ikke den har betalt det bidrag, den skal, til BST. Der er altså nogle helt enorme mangler ved BST for øjeblikket. Man kan selvfølgelig godt sende kongens foged ud, men det tager for lang tid. Det er derfor, vi i det dagsordensforslag, der ligger her, siger, at der skal ske en koordinering, men også, at der skal ske en opprioritering. Så kan man selvfølgelig lægge mange ting i det.

Jeg fatter sådan set ikke, at fru Lone Dybkjær ikke kan gå ind for dagsordensforslaget, for fru Lone Dybkjær var enig i, at der var virvar, at der var bureaukrati. Det, vi prøver på, er bl.a. ikke at skrive alt for meget, som der skal bruges en masse penge på, men selvfølgelig skal der forskes. Hvis vi ikke får forsket, så sker der det, at der ikke bliver uddannet nogen arbejdsmedicinere, og så er vi lige vidt. Hvad skal vi så bruge disse ting til,